

Audycja Nr 128, Temat: Wstęp do listu Apostoła Pawła do Rzymian. 26.05.2012

Audycja „Wczoraj, Dziś i na Wieki” wita wszystkich miłych słuchaczy w osobach Przemysław Merski, Ireneusz Kołacz i Tadeusz Żurek. Dzisiaj rozpoczynamy nową serię audycji, oparte na Liście św. Pawła do Rzymian. List ten powstał podczas trzeciej podróży misyjnej Pawła, w Koryncie, w domu Gajusa, (1 Kor. 16:23) którego apostoł ochrzcił podczas pierwszego pobytu w tym mieście. Prawdopodobnie list ten pisany był pomiędzy 57-58 rokiem, i jak wnioskujemy z Ks. Dziejów Apostolskich 20:6, było to przed świętem żydowskiej Paschy, gdyż wkrótce po opuszczeniu przez Pawła Koryntu, rozpoczęły się święta. Domyślamy się, że list pisany był pod koniec zimy, lub wczesną wiosną, zanim okręty wznowiły rejsy po zimowej porze. Pisał go bliżej nieznanym Tercjusz pod dyktando Apostoła Pawła, którego jednym z powodów napisania tego listu, było umocnienie członków tamtejszej gminy chrześcijańskiej w wierze. (Rzym 1:5-6). List ten doręczyła braciom w Rzymie, Feba diakonisa, ze zboru we wschodniej dzielnicy portowej miasta Korynt. (Rzym. 16:1). Po przesłaniu listu, Paweł zamierzał udać się do Jerozolimy, aby przekazać zebraną składkę dla ubogich braci w tym mieście.

Tematyka listu uwidacznia się już na samym początku, kiedy Ap. Paweł mówi; *„Tak, więc, jeśli o mnie idzie, gotów jestem zwiastować ewangelię i wam w Rzymie. Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona, bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka, bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie”* (Rzymian 1:15). Nie ulega wątpliwości, że Ewangelia w Rzymie rozpoczęła swoją drogę najpierw do licznych środowisk żydowskiej diaspory, a następnie do chrześcijan z pogan. Apostoł osobiście nie założył rzymskiego zboru, jak to miało miejsce w Filipi, czy Tesalonice. Pisząc do Rzymian, Paweł z żalem wyznaje, że nie było mu dane do tej pory ich odwiedzić, lecz wyraża nadzieję, że będzie to możliwe w niedalekiej przyszłości (Rzym 1:13). W liście tym zagadnienie usprawiedliwienia, pokazane jest jako jedna z podstawowych nauk chrześcijańskiego życia i to nie przez dobre uczynki, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, który stał się Odkupicielem wszystkich pokoleń ludzkich i jak nas uczy Pismo Święte, jest jedynym pośrednikiem pomiędzy Bogiem a ludźmi. Bardzo wyraźnie są też uwidocznione dwa aspekty misji Naszego Pana Jezusa prowadzące do zbawienia: Posłuszeństwo i miłość względem swego Niebiańskiego Ojca i Boga, oraz miłość do wszystkich bliźnich.

Od początku swego listu do Rzymian, Paweł podkreśla swoje powołanie na apostoła i wyznaczenie do zwiastowania ewangelii Bożej. Bóg sprawiedliwy po upadku człowieka, obłożył ludzkość dziedzicznym przekleństwem, i żaden żyjący na ziemi człowiek nie znalazł usprawiedliwienia za popełnione grzechy. Jednak mimo tego, Bóg w swej ogromnej dobroci i łasce, posyłając syna swego na ziemię, w ciele ludzkim, przygotował dla wszystkich ludzi wybawienie z grzechu i śmierci. Według swego planu zbawienia całej ludzkości, wybierając z ludzi klasę niebiańską, Pan Bóg szuka takie jednostki, które pokładają w Nim swą ufność i całą swą nadzieję, gdyż *„Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu”* Hebr. 11:6. W liście tym apostoł wspomina tylko o jednym powołaniu świętym, przez Ewangelię Syna Bożego, które na innym miejscu nazywa powołaniem niebieskim (Heb.3:1). Apostoł Paweł był w pełni świadomy, że Bóg powierzył mu misję niesienia ewangelii nie tylko Żydom, lecz i poganom; jak czytamy: *„Lecz Pan rzekł do niego: Idź, albowiem mąż ten jest*

moim narzędziem wybranym, aby zaniósł imię moje przed pogan i królów, i synów Izraela; Dzieje Ap. 9:15.

Apostoł Paweł wiedział, że jego zadaniem, ma być rozgłoszenie ewangelii o Jezusie wśród wszystkich pogańskich narodów, dlatego chętnie jechał do Rzymu, chociaż jak zapewne pamiętamy z poprzednich audycji, w swej podróży napotykał na wiele trudności i przeszkód. Dobrze utkwily mu w pamięci słowa Pana Jezusa i wiedział, że jego misją ma być niesienie Ewangelii poganom. Już w czasie objawienia się Pawłowi pod Damaszkiem, Pan Jezus powiedział: *„Po to ci się ukazałem, aby cię ustanowić sługą i świadkiem tych rzeczy, w których mnie widziałeś, jak również tych, w których ci się pokażę. Wybawię cię od ludu tego i od pogan, do których cię posyłam, aby otworzyć ich oczy, odwrócić od ciemności do światłości i od władzy szatana do Boga, aby dostąpili odpuszczenia grzechów i przez wiarę we mnie współudziału z uświęconymi”* Dzieje Ap. 26:16-18. Apostoł Paweł widział dużą potrzebę pojechania do Rzymu, aby tam, zwiastować Ewangelię Chrystusową. Miasto Rzym było stolicą ówczesnego świata i najważniejszym miastem rzymskiego imperium. Zostało założone w roku 753 p.n.e., ale nie ma o nim wzmianki w Piśmie Świętym, aż do czasów Nowego Testamentu. W czasach apostoła Pawła w Rzymie, mieszkało już ponad milion mieszkańców, z których dużą część stanowili niewolnicy i przybysze z różnych narodów.

Ponieważ Paweł nie szedł tam, gdzie działali już wcześniej inni apostołowie Pana Jezusa, więc możemy wnioskować, że nikt z apostołów nie był przed Pawłem w Rzymie. (Rozdz. 15) Powstaje, więc pytanie: Kto wobec tego był założycielem chrześcijańskich zborów w tym wielkim mieście? – Przypomnijmy sobie pewien fragment z Ks. Dziejów Ap. 18:1-3, Paweł *„potem opuścił Ateny i przyszedł do Koryntu. Tam natknął się na pewnego Żyda, imieniem Akwila, rodem z Pontu, który świeżo przybył z Italii, i na Pryscyllę, żonę jego, dlatego że cesarz Klaudiusz zarządził, aby wszyscy Żydzi opuścili Rzym, i zbliżył się do nich; a ponieważ uprawiał to samo rzemiosło, zamieszkał u nich i pracowali razem; byli, bowiem z zawodu wytwórcami namiotów”*. Na podstawie przeczytanych powyżej wersetów, nie trudno jest się domyśleć, że przy tego rodzaju przygodnych znajomościach, wielu przybyszów i wędrowców zapoznawało się z Ewangelią Chrystusową właśnie od Pawła, który w umiejętny sposób docierał do umysłów ludzkich i przedstawiał słuchaczom Prawdę Bożą. Na podstawie zapisu Listu do Rzymian, wiemy, że po niedługim czasie, to żydowskie małżeństwo powróciło do Rzymu i tam następnie oni byli zwiastunami Ewangelii Chrystusowej.

Mamy biblijną podstawę, aby twierdzić, że pośrednio, Ap. Paweł przyczynił się do powstania zboru w Rzymie. Przemierzał on wielkie odległości, wędrując po rozległym terytorium rzymskiego imperium. W trakcie jego misyjnych wypraw, nawracało się na chrześcijaństwo dużo ludzi, którzy z różnych powodów docierali po jakimś czasie do stolicy tego wielkiego imperium. Pisząc list do Rzymian, apostoł Paweł prosi: Rzym. 16:3-5, *„Pozdrówcie Pryscyllę i Akwilę, współpracowników moich w Chrystusie Jezusie, którzy za moje życie szyi swej nadstawili, którym nie tylko ja sam dziękuję, ale i wszystkie zbory pogańskie, także zbor, który jest w ich domu”*. Z przeczytanego wersetu wnioskujemy, że Akwila i Pryscylla, w tym czasie, mieszkali już w Rzymie. W rzymskiej wspólnocie było więcej podobnych im chrześcijan, gdyż w ostatnim rozdziale tego listu, apostoł serdecznie pozdrawiając wszystkich, wymienia 26-osób. Analiza ich imion wskazuje, że byli to ludzie różnych

narodowości zarówno wolni, jak i niewolnicy, rzemieślnicy, przemysłowcy i przeciętni obywatele rzymscy. Ważną rolę w życiu Chrześcijan w Rzymie odgrywały niewiasty, które w służbie dla Chrystusa nie szczędziły trudu. Zauważmy również, że Paweł nie adresuje tego listu do imiennych osób, lecz do konkretnej wspólnoty chrześcijańskiej, wywodzącej się z obywateli tego miasta.

Pierwsze zbory chrześcijańskie formowały się najczęściej z małych grup rodzinnych, odbywających swoje spotkania we własnych domach, i tam też przyjmowali chrześcijańskich pielgrzymów, podróżnych i ludzi zainteresowanych czytaniem, słuchaniem i rozbieraniem Słowa Bożego, na każdy dzień tygodnia. (Dzieje 17:11) Apostoł Paweł dobrze znał rzymską kulturę, tamtejsze obyczaje, prawo, tradycję i administrację, pomimo tego, że do Rzymu dotarł dopiero pod koniec swojego życia. Dobrze wiemy, że Paweł był człowiekiem wysoko wykształconym. Z zapisu Dziejów Ap., (22:27-28), dowiadujemy się, że Paweł posiadał także rzymskie obywatelstwo. Kiedy dowódca zapytał Pawła: „Czy ty jesteś obywatelem rzymskim? A on odrzekł: Tak jest. A dowódca opowiedział: Ja za dużą sumę obywatelstwo to nabyłem. Paweł zaś rzekł: A ja posiadam je od urodzenia”. – Rzymscy Chrześcijanie składający się z wielu etnicznych grup, mieli różne poglądy etyczne, które są szczegółowo przedstawione w rozdziale 14-tym. Wskazują one na różne style życia ludu poświęconego Bogu i służą jako nauka dla przyszłych pokoleń.

Jeden z najwybitniejszych fizyków świata, Michael Faraday, żyjący w Anglii na przełomie 18-go i 19-go wieku, wyznał na łożu śmierci, że wiara jego ugruntowała się właśnie, dzięki wnikliwemu studiowaniu listu do Rzymian, który upewnił go, że Jezus Chrystus oddał swoje życie również za niego i otworzył ludziom drogę do nieba. – A wielki reformator Kościoła, Marcin Luter napisał, że list do Rzymian, to prawdziwe arcydzieło i najczystsza Ewangelia, którą każdy człowiek mieniący się być chrześcijaninem, powinien stale studiować. To chleb duchowy, którym wierzący ludzie powinni karmić się i przechowywać jego bezcenne nauki w swoich sercach i umysłach ucząc się na pamięć słowa po słowie. - Ap. Paweł w liście do Rzymian wykazuje, że wszyscy jesteśmy grzesznikami i każdy z nas potrzebuje Bożego ratunku, dlatego też sprawiedliwość Boża domagała się odkupienia tego, co zginęło w ogrodzie Eden. I w tym celu na ziemię przyszedł doskonały człowiek Jezus, aby wypełniając Zakon, zaspokoić Bożą sprawiedliwość.

Wyjaśniając dalej wolę Pana Jezusa w zaspokojeniu Bożej sprawiedliwości, apostoł pisze, „Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej i są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie, którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew jego, skuteczną przez wiarę, dla okazania sprawiedliwości swojej przez to, że w cierpliwości Bożej pobłażliwie odniósł się do przedtem popełnionych grzechów, dla okazania sprawiedliwości swojej w teraźniejszym czasie, aby On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, który wierzy w Jezusa” Rzym 3:23-26. Kończąc dzisiejszy temat wstępny do tych głębokich nauk apostoła Pawła, zapraszamy wszystkich naszych słuchaczy, na sobotę 23-go czerwca, wieczorem, kiedy to będziemy kontynuować dalsze nauki apostoła oparte na jego zapisach w tym liście do Rzymian. Tymczasem żegnając się z wami, przez najbliższe 15-cie minut będziemy czekać na wasze telefony pod numerem 9415 1923. A dla tych, którzy są chętni odwiedzić naszą stronę internetową, podajemy nasz adres, www.polishbiblestudents.com – Wszystkim słuchaczom, życzymy miłego wieczoru.